

Extrait du CGTCatalunya.cat

<http://mail.cgtcatalunya.cat/spip.php?article9741>

Com deia aquell anunci...

- Actualitat - Articles opinió -

Date de mise en ligne : dissabte 16 de novembre de 2013

CGTCatalunya.cat

"Jo no sóc tonto", deia un anunci. De fet, a mi m'agradaria dir, més aviat, "nosaltres no som tontos". Permeteu-me que m'expliqui. Des de fa unes setmanes tinc la sensació que els grans mitjans de comunicació ens prenen el pèl. Primer amb la timidesa dels "brots verds". I ara, de manera molt més descarada, amb proclames com que sortim de la recessió, que comença a baixar l'atur, que la borsa puja i que milloren les exportacions. El que inicialment eren notes breus o afirmacions amb la boca petita ara ja són portades dels diaris, talls que obren els telenotícies i temes de les tertúlies periodístiques. Sortim de la crisi, ens diuen. L'esforç que tots hem fet (nota: em pregunto què vol dir tots) renunciant a drets, sous i serveis ha tingut el seu efecte.

Quan plego el diari i alço la vista la realitat que m'envolta és ben diferent. Enguany em tornaran a treure la paga extra. El meu contracte penja més d'un fil que mai. Alguns companys que havien sobreviscut a la dallada de l'atur ara, finalment, han estat escapçats i ja no treballen. I els amics que fa temps que no tenen feina, que s'espavilen fent el que poden per tenir els ingressos suficients pel lloguer i el menjar, continuen igual. Dec ser jo, penso. Potser tinc mala sort o sóc un bitxo rar.

Ara bé, si gratem una mica podem veure que potser no és tant obvi que les coses comencin a girar-se per a la majoria. L'altre dia va caure a les meves mans un estudi força detallat de l'Enquesta de Població Activa del tercer trimestre de 2013, la mateixa que els mitjans feien servir per a dir que l'atur està baixant. I el que deia aquest estudi era ben interessant. Reconeixia que a finals de setembre la taxa d'atur havia passat del 26,26% de finals de juny al 25,98% i que en els primers nou mesos de l'any els aturats registrats havien disminuït en 61.000 persones. Però l'estudi també explicava que en el mateix període havien desaparegut uns 145.000 llocs de treball. I com pot ser que baixi l'atur i al mateix temps hi hagi menys gent treballant? De repent em vaig adonar que ja conec alguna persona que els darrers mesos ha marxat a buscar feina a l'estranger i que encara en conec més que, malgrat no treballar, desisteixen d'apuntar-se a l'atur perquè senten que no els aporta res fer-ho.

Veient avui "Els Matins" de TV3 m'he trobat que un altre cop debatien que la situació econòmica que poc a poc comença a despuntar. Aquest cop ja no m'he sentit interpel·lat. He tingut molt clar que ara mateix estem assistint a una autèntica ofensiva mediàtica per a justificar els resultats d'unes reformes laborals i polítiques d'austeritat que, en realitat, són mesures quasi de guerra contra les classes populars. I el problema, crec, no és només que ens menteixin obertament. El pitjor problema és que aquesta mentida ens faci sentir que ens trobem sols enmig de les nostres dificultats per trobar feina, per arribar a fi de mes o per pagar el lloguer. I que aquesta soledat derivi en un sentiment de culpabilitat, de pensar que alguna cosa hem fet malament i que, en darrera instància, un mateix és el responsable del periple que està travessant.

Amb una taxa de pobresa per sobre el 25%, milers d'infants desnodrits, centenars de milers de persones a l'atur i d'altres que no figuren a l'atur però que no tampoc tenen feina; amb tot això, no podem permetre'ns el luxe de deixar-nos prendre el pèl. Ens hi va el futur.

** Ermengol Gassiot Ballbè. Veí de Vilobí, és arqueòleg i professor i secretari del Departament de Prehistòria de la UAB. Ha militat en diversos moviments socials. Actualment és secretari d'acció social de la CGT de Catalunya i participa activament en diverses iniciatives en defensa de la universitat pública.*

* Article publicat a Xarxa Penedès

<http://xarxapenedes.cat/com-deia-aquell-anunci/>